

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200086
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5619200086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., F. I. XX/XX, o zaplatenie sumy 179,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 22Csp/1/2019-112 zo dňa 02. mája 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a to do sumy 97,80 eur, **p o t v r d z u j e.**

Vo výroku I. a vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a to do sumy 21,45 eur, zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 22Csp/1/2019-112 zo dňa 02.05.2019 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 60,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,05 eur od 19.01.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,07 eur od 19.02.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15,35 eur od 19.03.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 eur od 19.04.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 11.01.2019 sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 179,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,05 eur od 19.01.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,07 eur od 19.02.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 eur od 19.03.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 eur od 19.04.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16,80 eur od 19.05.2016 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania z titulu zmluvy č. 1214083701 uzavretej dňa 18.11.2015 s jeho právnym predchodcom Slovak Telecom, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Karadžičova č. 10, IČO: 35 763 469, od ktorého nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 a predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za tieto služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, a to na základe faktúry č. 7781661864 sumu 20,04 eur so splatnosťou 18.01.2016 (žalobca si uplatňoval sumu 15,05 eur), faktúry č. 6782577738 sumu 20,06

eur so splatnosťou 18.02.2016 (žalobca si uplatňoval sumu 15,07 eur), faktúry č. 6783496784 sumu 40,14 eur so splatnosťou 18.03.2016 (žalobca si uplatňoval sumu 20 eur), faktúry č. 7784420899 sumu 19,99 eur so splatnosťou 18.04.2016 (žalobca si uplatňoval sumu 15 eur), faktúry č. 785345798 sumu 16,80 eur so splatnosťou 18.05.2016 v uplatňovanej sume a faktúry č. 8789985101 sumu 97,80 eur so splatnosťou 18.10.2016 v uplatňovanej sume. Postupca a žalovaná sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne postupcovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Žalobca v spore zároveň požadoval aj zákonné úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ohľadom faktúry č. 8789985101 predstavujúcej sumu 97,80 eur si úroky z omeškania neuplatnil. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadřila.

Súd mal zistené, že dňa 18.11.2015 právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, predmetom ktorej bolo poskytovanie služby Doma Happy L, s dobou viazanosti 24 mesiacov s tým, že súčasťou zmluvných dojednaní bola aj zmluvná pokuta za porušenie záväzku viazanosti určená na sumu 180 eur. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj jej príloh, zo dňa 21.06.2017 vyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpila svoje pohľadávky vzniknuté voči žalovanej na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. - žalobcu. Oznámením zo dňa 29.09.2017 zároveň postupca oznámil žalovanej, že pohľadávku voči nej ako dlžníčke bola postúpená žalobcovi. Dlžná suma v danom čase predstavovala sumu 214,83 eur. V posudzovanej veci vymedzil žalobca svoju žalobnú požiadavku súhrnnom skutkových tvrdení formulovaných v žalobe a na základe predložených dôkazov. Len z týchto mohol súd vychádzať pri posúdení, či uplatnený nárok je opodstatnený. Žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu (§ 151 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) a tieto boli preukázané predloženými faktúrami, ktoré však súd musel preskúmať aj v kontexte ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže sporové strany figurujú v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Neakceptoval požiadavku žalobcu na zaplatenie poplatkov za obmedzenie poskytovania služieb, za prerušenie poskytovanie služieb a za upomienky. Ohľadnuc od toho, že spomínané položky neboli v žalobe nijako vysvetlené skutkovými tvrdeniami, súd konštatoval, že tieto mali charakter zmluvných pokút (§ 544 Občianskeho zákonníka), ktoré sú viazané na dvojstrannú dohodu a požiadavka na ich zaplatenie nemôže vyplývať z cenníkov, ktoré žalovaná nepodpísala (v spore bol navyše predložený cenník platný až po podpise zmluvy). V prípade poplatku za upomienku považoval za potrebné uviesť, že jej spoplatňovanie umožňuje veriteľovi opakovane získavať finančné prostriedky od dlžníka produkovaním výziev na zaplatenie, čo aj pri riadnej kontraktácii znamená značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd dospel k presvedčeniu, že pokiaľ ide o návrh na zaplatenie nákladov za poskytnuté telekomunikačné služby, tento je riadne odôvodnený a preukázaný predloženými faktúrami č. 7781661864 suma 15,05 eur, č. 6782577738 suma 15,07 eur, č. 7784420899 suma 15 eur a čiastočne aj č. 6783496784. V prípade prvých troch uvádzaných faktúr neboli v spore uplatnené poplatky za upomienky, ktoré nemožno priznať z vyššie uvádzaných dôvodov. V prípade požiadavky na zaplatenie sumy 20 eur (faktúra č. 6783496784) súd priznal žalobcovi len nárok na zaplatenie poskytnutých telekomunikačných služieb 12,79 eur + 20 % DPH, bez účtovaných poplatkov, t.j. 15,35 eur. Celkový súdom akceptovaný nárok žalobcu predstavoval sumu 60,47 eur. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa poplatkov súd žalobu zamietol. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tento opieral žalobca o ustanovenia zmluvy zo dňa 18.11.2015 s odkazom na porušenie záväzku viazanosti a konkrétny vzorec výpočtu. V tomto smere však žalobca neprezentoval dostatočné skutkové tvrdenia v zmysle § 132 ods. 2 C. s. p., nevysvetlil kedy a na základe akého úkonu došlo k porušeniu záväzku viazanosti žalovanej, z obsahu spisu nevyplýva žiaden dôkaz znamenajúci ukončenie právneho vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Ak totiž žalovaná dlhuje nejaké finančné prostriedky, potom to ešte nemusí znamenať, že právny vzťah je zaniknutý. V spojitosti s danými okolnosťami žaloba neobsahuje žiadne relevantné tvrdenia, a preto aj v tejto časti bola žaloba zamietnutá. Za potrebné považoval súd zdôrazniť, že žalobca sa nezúčastnil na pojednávaní, kde mohol byť konfrontovaný s predbežným právnym posúdením súdu. Jedným zo základných princípov sporového konania je princíp ústnosti (čl. 12 základných princípov C. s. p.), ktorým sa umožňuje stranám sporu efektívne uplatňovať procesné práva a dosiahnuť tak naplnenie práva na súdnu ochranu. Ak sa strana sporu nezúčastní na pojednávaní, je to jej výlučné právo, ktoré môže viesť k strate možnosti efektívne zabezpečiť ochranu hmotných práv. O úrokoch z omeškania rozhodol súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom počiatok omeškania stanovil od momentu splatnosti jednotlivých faktúr. Od času splatnosti bola určená aj výška úroku z omeškania, ktorá sa odvíja od základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C. s. p., pričom vychádzal z čiastočného úspechu žalovanej v spore, ktorej však žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, a to v tej časti, v ktorej súd žalobu zamietol, pokiaľ ide o uplatňovanie si sumy 97,80 eur a navrhol, aby odvolací súd v tejto časti jeho žalobe o zaplatenie sumy 97,80 eur vyhovel, resp. rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odvolanie zdôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci. V prvom rade poukázal na účel zmluvnej pokuty, ktorým je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t.j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), lebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaná si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný na 3. strane zmluvy o poskytovaní verejných služieb (bod 1/ a 2/ v časti Služba a Telefonovanie). Žalovaná sa dostala do omeškania s platením faktúr za služby poskytované jeho právnym predchodcom, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Z uvedeného je zrejme, že žalovaná porušila svoje povinnosti poskytnúť mu zmluvne dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzala faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaná uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporovala ani nepreukázala. Súd však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Naopak, súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t. j. skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bola žalovaná v omeškani, závažnosť porušenia povinnosti a pod. Podľa žalobcu zmluvná pokuta v prvom rade plní prevenčnú (zabezpečovaciu) funkciu, čo znamená, že čelí porušeniu povinnosti. Ďalej plní reparačnú (uhradzovaciu) funkciu a taktiež predstavuje sankciu pre toho, kto porušil povinnosť. Zabezpečovaciu funkciu plní zmluvná pokuta len tým, že hrozba majetkovej sankcie motivuje dlžníka, aby včas a riadne splnil zmluvnú povinnosť. Dohoda o zmluvnej pokute má povahu dohody o paušalizovanej náhrade škody (veriteľ nemusí preukazovať, či mu škoda vznikla ani to, že vznikla v určitej výške). Rovnako mal žalobca za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu so širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zároveň je v danom prípade výška zmluvnej pokuty paušalizovanou náhradou škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny, práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zmluvnou pokutou si on zabezpečuje zároveň návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanej poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, prípadne aj v dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností, zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Je teda zrejme, že jeho právny predchodca určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností je žalovaný povinný v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požíval počas trvania záväzkového vzťahu. V konečnom dôsledku je predsa logické, že čo môže byť pred dodávateľa telekomunikačných služieb podstatnejšie ako riadne platiaci zákazník. Žalovaná mala možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Žalobca považoval za potrebné zdôrazniť, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 97,80 eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to

vrátane dní, počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený (resp. poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené), avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si neplnil. Zmluvná pokuta bola v zmluve vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty (vyjadrený v zmluve) sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, to znamená do doby prerušenia poskytovania služieb (resp. o čiastku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého si zákazník plní svoje zmluvné povinnosti, ale tiež o čiastku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého si zákazník síce neplní povinnosť riadne a včas uhrádzať faktúry za poskytované služby, ale poskytovanie služieb ešte nie je prerušené). Uvedené je vyjadrené vo vzorci výpočtu zmluvnej pokuty v bode 2. písm. b/ zmluvy, ktorý je absolútne jasný a určitý (rovnako v texte žaloby). Základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke (str. č. 2 zmluvy) ako počiatočná suma, ktorá bude klesať. Tak ako bolo uvedené vyššie, výška základu zmluvnej pokuty závisí od zákazníkom zvoleného typu programu služieb, poskytnutých benefitov a tiež od typu mobilného telefónu (v prípade, že sa dojednať jeho dodanie spolu s aktiváciou programu služieb). Všetky tieto okolnosti majú vplyv na výšku zmluvnej pokuty, čo do jej základu. V závere odvolania žalobca podoporne poukázal príkladom na označené súdne rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2017 sp. zn. 19Co/142/2016, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 15.08.2017 sp. zn. 4Csp/24/2016 a rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2017 sp. zn. 7C/256/2016.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto oprávneným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

5. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplata sumy 179,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,05 eur od 19.01.2016 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,07 eur od 19.02.2016 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 eur od 19.03.2016 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 eur od 19.04.2016 do zaplata a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16,80 eur od 19.05.2016 do zaplata a sumy 97,80 eur.

6. Okresný súd rozsudkom č. k. 22Csp/1/2019-112 zo dňa 02.05.2019 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 60,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,05 eur od 19.01.2016 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,07 eur od 19.02.2016 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15,35 eur od 19.03.2016 do zaplata a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 eur od 19.04.2016 do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku a teda do sumy 119,25 eur žalobu zamietol.

7. Žalobca rozsudok okresného súdu napadol odvolaním a to v tej časti, v ktorej súd žalobu zamietol, pokiaľ ide o uplatňovanie si zmluvnej pokuty v sume 97,80 eur a to odvolávajúc sa na nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.). V rámci odvolania žalobca poukazuje na účel zmluvnej pokuty, funkcie a jej úpravu v zmluve. Vytýkal súdu nezaobranie sa nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti (výška dlžnej sumy, časové obdobie omeškania a pod.). Odvolával sa na individuálne dojednanie zmluvnej pokuty. Tiež, že jej výška je paušalizovanou náhradou škody a z čoho táto pozostáva. Napokon aj na to, čo bolo ním zohľadnené pri jej vyúčtovaní a vyjadrenie vo vzorci výpočtu.

8. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že pokiaľ ide o nárok na zaplata zmluvnej pokuty mal za to, že ho žalobca opieral o ustanovenie zmluvy zo dňa 18.11.2015 s odkazom na porušenie záväzku viazanosti a konkrétny vzorec výpočtu. Súd však žalobu žalobcu v tejto časti zamietol pre neprezentovanie dostatočných skutkových tvrdení v zmysle § 132 ods. 2 C. s. p. a teda nevysvetliac, kedy a na základe akého úkonu došlo k porušeniu záväzku viazanosti žalovanej nakoľko z obsahu spisu nevyplýva žiaden dôkaz znamenajúci ukončenie právneho vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Podľa súdu ak totiž žalovaná dlhuje nejaké finančné prostriedky potom

to ešte nemusí znamenať, že právny vzťah je zaniknutý. Tiež zdôraznil, že žalobca sa nezúčastnil na pojednávaní, kde mohol byť konfrontovaný s predbežným právnym posúdením súdu.

9. Podľa ust. § 132 C. s. p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil keď konštatoval, že žaloba žalobcu ohľadom odvolaním napadnutej sumy neobsahuje žiadne relevantné tvrdenia čiže na základe akých skutočností si žalobca uplatňuje svoj nárok. Nebolo povinnosťou okresného súdu vyzývať žalobcu na ich na doplnenie. O to viac keď je žalobca zastúpený advokátom. Správne okresný súd poukázal na to, že neúčastou na pojednávaní žalobca stratil svoje právo reagovať na predbežné právne posúdenie súdu vo vyššie uvedenom smere. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov. Žalobca tak aj podľa odvolacieho súdu nesie zodpovednosť za to, že neprezentoval súdu dostatočné skutkové tvrdenia ohľadom uplatneného nároku, nesplnenie ktorej povinnosti sa prejavuje v rozhodnutí vo veci samej.

11. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie predchádzajúcim vydaním rozhodnutia z hľadiska či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

12. Odvolací súd oboznámia sa obsahom odvolania žalobcu mal za to, že tento v odvolaní na vyššie uvedené skutočnosti, pre ktoré okresný súd žalobu žalobcu a to do sumy 97,80 eur z titulu zmluvnej pokuty zamietol, nereagoval. Jeho námietky v odvolaní nekorešpondovali s vyššie uvedeným rozhodujúcim dôvodom zamietnutia žaloby ale poukazovali na opodstatnenosť dojednania zmluvnej pokuty a jej výšky. Pre neprezentovanie dostatočných skutkových tvrdení sa však uvedeným, okresný súd ani odvolací súd v odvolacom konaní, nemohli zaoberať.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku II, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, a to do odvolaním napadnutej sumy ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním a ktoré rozhodnutie bolo založené na zásade čiastočného úspechu žalovanej v spore, ktorej však žiadne trovy nevznikli. Vo výroku I. a vo výroku II., ktorým súd v zvyšku žalobu zamietol, a to do sumy 21,45 eur zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná a to v celom rozsahu, preto by jej prislúchal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, avšak tejto z obsahu spisu vyplýva, že žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).